

Dette lovforslag har en helt naturlig sammenhæng med lovforslag nr. L 186 og lovforslag nr. L 187, som vi lige har behandlet. Lovforslaget omhandler en ændring af finansieringsgrundlaget for promilleafgiftsfondene. Det drejer sig om de 4,3 promille, der indbetales til staten af amtskommunerne.

Promilleafgiftsfondenes midler anvendes til gavn for landbruget og gartnerierhvervet. I 1995 forventes det samlede provenu at blive ca. 170 mio. kr.

Forudsat lovforslaget om en afgift på bekæmpelsesmidler vedtages, betyder det, at de 4,3 promille bliver nedsat til 0.

Bemyndigelsesloven ændres, så det provenu, der svarer til de 4,3 promille, vil blive tilbageført fra pesticidafgifterne.

Hovedparten af midlerne vil blive overført til promilleafgiftsfondene, mens en mindre del som hidtil vil blive anvendt til miljøforbedrende investeringer.

Hvis nettoprovenuet for bekæmpelsesmidldefgiften bliver lavere end forventet, forudsættes det, at grundskylden vil stige tilsvarende. Hvis dette skulle ske, vil landbrugets organisationer blive hørt.

Hvad der er vigtigt, er, at landbrugs- og fiskeriministeren bemyndiges til at bestemme en fordeling mellem fondene, således at gartnerierhvervet ikke bliver ramt urimeligt. Det ville ellers ske, da gartnerierne har et relativt stort forbrug af bekæmpelsesmidler pr. ha. Jeg er sikker på, at denne bestemmelse vil blive godt modtaget af gartnerierhvervet. Den manglende kompensation for gartnerierhvervet udgør på basis af pesticidforbruget i 1993 ca. 5 mio. kr., og landbrugs- og fiskeriministeren vil ved overførsel af afgiftsprovenuet til de to promillefonde kunne tage hensyn hertil.

Hvis nettoprovenuet af afgiften af bekæmpelsesmidler overstiger det samlede provenu, som ellers vil være indgået til Landbrugs- og Fiskeriministeriet efter de nugældende regler, vil Landbrugs- og Fiskeriministeriet optage drøftelser med jordbrugets organisationer om, hvorledes det overskydende beløb kan tilbageføres til det enkelte jordbrug.

Det kan ikke udelukkes, at nettoprovenuet i 1996 bliver lavere end forventet på grund af hamstring. I den forbindelse mener jeg det er dybt beklageligt, at fremtrædende personer inden for landbruget opfordrer til hamstring; det tyder ikke på den store miljøbevidsthed.

Tilbageføringen og den ændrede finansieringsmodel for fondene skal notificeres af Europa-Kommissionen. Loven vil derfor først træde i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger. Dog vil loven tidligst træde i kraft den 1. januar 1996.

Lad mig til sidst slå fast, at dette lovforslag med al tydelighed viser, at postulaterne om, at afgiften på bekæmpelsesmidler blot er en ekstra skat til statskassen, er urigtige, og jeg går ud fra, at disse besværgelser nu stopper.

Det, hele pesticidafgiften drejer sig om, er at beskytte grundvandet og floraen og faunaen, og det mener jeg at modstanderne i debatten altid glemmer. Heldigvis er der en meget større forståelse i den danske befolkning.

Socialdemokratiet kan varmt anbefale lovforslaget.

Jens Kirk (V):

For Venstre er dette et unødvendigt lovforslag. Endnu en gang vil man bryde ind midt i en handlingsplan, som man endnu ikke har set konsekvensen af. Vi har set det før i forbindelse med CO₂-afgifterne, hvor man også ville bryde ind. Forslaget vil formentlig få helt utilsigtede konsekvenser.

Vi er nemlig af den opfattelse, at man ikke skal kunne betale sig fra forurening. Målet ville alligevel være nået i 1997 med et forbud mod anvendelse af farlige stoffer alene. I den forbindelse er det vores overbevisning, at man heller ikke skal satse på en alt for hurtig afprøvning af nye beskyttelsesmidler, men derimod satse mere intensivt på den 3 pct.-afgift, som vi har i øjeblikket, og hvoraf 1/3 vil gå til ren skat. Der er således allerede rigeligt med afgiftskroner i den nuværende afgift til at få en forceret og forstærket udvikling af nye midler afprøvet.

Det forlyder, at der af det nettoprovenu, staten beholder, skal overføres ca. 15 mio. kr. til økologisk landbrug. Hvis det er tilfældet, er det min opfattelse, at det er en helt forkert måde at gribe tingene an på. Det er forkert, at traditionelle landmænd og gartnere skal betale for en økologisk udvikling. Det må være en selvfølge, at det er forbrugerne og staten, der skal betale for det. Det traditionelle landbrug er jo allerede mere eller mindre lysegønt.

En helt anden sag er, at hvis vi tager den eksplosive befolkningstilvækst, som vi ser i øjeblikket, i betragtning, og ser 15 år frem i tiden, så kan vi simpelt hen ikke brødføde verdens befolkning, hvis vi går over til økologisk drift alene.